

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/71/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7221010154
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Dudík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7221010154.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Dudíka a sudcov JUDr. Jána Slovinského a JUDr. Mateja Čintalu na verejnom zasadnutí konanom dňa 9. septembra 2025, v trestnej veci obžalovaných A. B. a spol., pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. c) Tr. zák., o odvolaní prokurátora proti rozsudku Mestského súdu Košice zo dňa 14.04.2025, sp. zn. K2-2T/5/2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom mestský súd podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II číslo 3 Pv 283/20/8803 zo dňa 11.02.2021 obžalovanú A. B., nar.: 18.06.1985 C. D. trvale bytom E. F. B. XXX/XX, D., pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 odsek 1 písmeno c) Tr. zákona, ktorého sa mala dopustiť na tom skutkovom základe, že

- z doposiaľ nezisteného miesta v presne nezistený deň v mesiaci november 2017 prostredníctvom skrytého chatu cez aplikáciu C. zaslala správu G. H. F., ktorý sa v tom čase nachádzal v Košiciach v budove I. J. D. F. na H. K. B. XX, aby v trestnej veci vedenej na Krajskom riaditeľstve Policajného zboru v Košiciach pod sp. zn. KRP-129/2-VYS-KE-2017 za obzvlášť závažný zločin falšovanie, pozmeňovanie a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods.2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona ako svedok vo svojom výsluchu uviedol, že falošné peniaze dostal od G. L. a aby v žiadnom prípade vo výpovedi nespomínal F. I., čím chcela dosiahnuť, aby v predmetnej trestnej veci nebola vyvolená trestnoprávna zodpovednosť voči F. I. za vyššie uvedený trestný čin, lebo nebolo dokázané, že sa stal skutok pre ktorý je obžalovaná stíhaná.

Podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II číslo 3 Pv 283/20/8803 zo dňa 11.02.2021 obžalovaného F. I. nar. XX.XX.XXXX C. M., trvale bytom I. B. XXX/XX, F., pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 odsek 1 písmeno c) Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

- z doposiaľ nezisteného miesta v presne nezistený deň v mesiaci november 2017 prostredníctvom skrytého chatu cez aplikáciu C. zaslal správu G. H. F., ktorý sa v tom čase nachádzal v Košiciach v budove Bytového podniku mesta Košice na H. K. B. XX, aby v trestnej veci vedenej na Krajskom riaditeľstve Policajného zboru v Košiciach pod sp. zn. KRP-129/2-VYS-KE-2017 za obzvlášť závažný zločin falšovanie, pozmeňovanie a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods.2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona ako svedok vo svojom výsluchu uviedol, že falošné peniaze dostal od G. L. a aby v žiadnom prípade vo výpovedi nespomínal jeho osobu, čím chcel dosiahnuť, aby v predmetnej trestnej veci nebola vyvolená trestnoprávna zodpovednosť voči jeho osobe za vyššie uvedený trestný čin, lebo nebolo dokázané, že sa stal skutok pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie prokurátor okresnej prokuratúry priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 14.04.2025, ktoré aj písomne odôvodnil. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že súd po vykonanom dokazovaní má za to, že v danom prípade nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní. Zo spáchania skutku obžalovaných usvedčovala výpoveď svedka G. F., pričom tento svedok v podstate zhodne vypovedal aj v konaní vedenom na Mestskom súde Košice, sp. zn. 2T/58/2019, kde na hlavnom pojednávaní dňa 06.02.2020 svedok G. F. uviedol, že obž. I. ho kontaktoval predtým, ako svedka kontaktovala polícia, hovoril, aby svedok uviedol, že peniaze dostal od sesternice obž. I. p. L., ktorú ani nevidel, a obdobné veci. Svedok prvýkrát zaklamal, ale potom už vravel pravdu. K ovplyvňovaniu svedka došlo cez VIBER, kde sa správa vymaže po určitom čase.

Obžalovaný I. spáchanie skutku poprel, uviedol, že doposiaľ nevedel o skrytom chate. Cez internet si zisťoval, čo je to „skrytý chat“ cez aplikáciu VIBER. Pre prístup k skrytým chatom je potrebné zadať PIN, ktorý si zvolí užívateľ. So svedkom F. nikdy nevedel skrytý chat, avšak bežný chat s ním viedol, a to ohľadom pracovných vecí. K osobe svedka F. uvádza, že prišiel k nemu do firmy pracovať spolu s ďalším kamarátom, ktorý ich zoznámil. Na záver uviedol, že prečo svedok F. uviedol, že bol zo strany obv. I. ovplyvňovaný, až na pojednávaní dňa 6.2.2020 a počas vyšetrovania tieto skutočnosti neuviedol.

Obžalovaná B. spáchanie skutku poprela, uviedla, že považuje výpoveď svedka G. F. za účelovú, má podozrenie, že ho niekto naviedol a snažil sa ju zdiskreditovať. So svedkom G. F. nikdy nekomunikovala žiadnym spôsobom, žiadne správy akéhokoľvek druhu a nemala naňho ani telefonický kontakt, pokiaľ vie, ani on na ňu. Poznajú sa, avšak nie sú kamaráti. Svedka G. F. pozná cez osobu H. A., bola s ním v kontakte počas realizovania elektroinštalačných prác, na ktorých sa podieľal s obž. I.. Kozák by bol posledná osoba, s kým by komunikovala ohľadom prác na stavbe, veci konzultovala s obž. I.. V roku 2014 - 2015 šiel svedok F. kúpiť auto od obž. I., avšak sa dohodli, že peniaze mu Kozák nevyplatí hneď, ale do týždňa. Prešiel mesiac, a keď sa nič nedialo, z firemného mailu kontaktovala svedka F., že ak do určitého času nevyplatí dlžnú sumu, aby auto vrátil. O tomto vedel aj obž. I.. Odtedy sú vzťahy medzi obž. B. a svedkom F. narušené, asi sa ho to dotklo. Bola by preto hlúposť a nelogické kontaktovať svedka F. po rokoch, aby jej pomohol s nejakou výpoveďou, keď ich vzťah je narušený, resp. nijaký.

Záverom je nutné konštatovať, že s ohľadom na vykonané dokazovanie existujú dôvodné pochybnosti o skutočnosti, že sa stal skutok, ktorý je obžalovaným kladený za vinu. Teda nepodarilo sa jednoznačne preukázať, že došlo k ovplyvňovaniu svedka G. F. zo strany obžalovaných. Výpovede svedka G. F. nijako nepreukazujú vinu obžalovaných zo žalovaného skutku, navyše v trestnom konaní nedošlo zo strany orgánov činných v trestnom konaní k zaisteniu mobilných telefónov ako obžalovaných, tak ani svedka G. F., kde by vykonaným znaleckým skúmaním bolo možné potvrdiť alebo vyvrátiť skutočnosť, že malo dôjsť k spáchaniu žalovaného skutku. V danej veci existuje tvrdenie obžalovaných proti tvrdeniu svedka G. F.. Aj keď svedok vypovedá v podstate logicky, jeho výpoveď korešponduje s udalosťami v rámci trestného konania (obžaloby sp. zn. 1 Pv 410/17/880, následne konanie vedené na Mestskom súde Košice pod sp. zn. K2- 2T/58/2019) voči obvinenému F. I. pre obzvlášť závažný zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2, ods. 3 písm. b) Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku, uvedená svedecká výpoveď je však jediným priamym dôkazom, ktorý preukazuje spáchanie skutku, resp. skutkov obžalovanými.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd má za to, že v danej veci nebolo jednoznačne preukázané, že sa stal skutok, pričom aj po vykonaní dôkazov existujú pochybnosti, ktoré súd musel vyhodnotiť v prospech obžalovaných. A teda v danej trestnej veci aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov trvajú naďalej pochybnosti o dokazovanej skutočnosti.

Nesúhlasí s tvrdením súdu, že v danej veci boli splnené podmienky na aplikáciu zásady „in dubio pro reo“. Považuje za potrebné prioritne poukázať na jednotlivé výpovede svedka H. F. v ich časovej postupnosti.

Zo zápisnice o výsluchu svedka v trestnej veci vedenej na Krajskom riaditeľstve Policajného zboru v Košiciach pod sp. zn. KRP-12912-VYS-KE-2017 G. H. F. ako svedok dňa 27.12.2017, ako aj v štádiu trestného konania po vznesení obvinenia dňa 13.11.2018 (v žalovanej trestnej veci ide o listinný dôkaz) okrem iného vypovedal, že v mesiaci november 2017 mu prostredníctvom skrytého chatu napísala A. B., ktorú pozná ako priateľku F. I., že F. je vypočúvaný, a že má vypovedať pred vyšetrovateľom o falošných bankovkách tak, že tie peniaze dostal od sesternice F. I. za to, čo robil pre ňu v Zemplínskych Revištiach

na dome, a že ona ho požiadala, aby jej vložil peniaze na účet, pričom v žiadnom prípade nemá spomínať F. I.. Tieto správy cez Viber boli automaticky vymazané, a to asi po 5 až 10 minútach.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní (taktiež ide o listinný dôkaz) v trestnej veci obž. F. I. vedenej na bývalom Okresnom súde Košice II za obzvlášť závažný zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2, ods. 3 písm. b) Tr. zák. pod sp. zn. 2T/58/2019 zo 6.2.2020 vyplýva, že svedok G. H. F. okrem iného uviedol, že aj zo strany obžalovaného F. I. došlo k jeho ovplyvňovaniu pred jeho samotným výsluchom na polícii, a to cez Viber, kde sa správa po určitom čase vymaže, kde mu obžalovaný napísal, aby uviedol, že peniaze dostal od jeho sesternice. V čase kontaktovania zo strany obž. I. bol v práci na BPMK, H. K. XX.

Svedok G. H. F. vo svojom výsluchu z 25.8.2020 realizovanom už v trestnej veci evidovanej na Okresnom riaditeľstve PZ v Košiciach pod sp. zn. ORP-313/3-VYS-KE-2020 (ide o žalovanú trestnú vec) potvrdil spáchanie oboch skutkov uvedených v uznesení o vznesení obvinenia (ide o identické skutky, ako sú uvedené v obžalobnom návrhu).

V júni 2017 si na žiadosť obvineného I. vzal v L. úver vo výške 15.000,- Eur, kde časť tejto sumy, konkrétne 13.000,- Eur následne vybral a odovzdal obv. I.. O 3 dni mu obv. I. vrátil 3.070,- Eur v OC Aupark v Košiciach, kde tieto peniaze vložil cez vkladomat L. na svoj účet. Následne o mesiac mu bola nominálna hodnota vo výške 3.000,- Eur stiahnutá z účtu, pretože 6 ks 500-eurových bankoviek bolo falošných. Peniaze, ktoré vložil na účet, boli od obv. I..

Následne o 2-3 mesiace, keď polícia kontaktovala obv. I. a jeho brata, mu bola cez aplikáciu Viber doručená správa od A. B., ktorá sa sama po čase, resp. po prečítaní vymazala. V uvedenej správe bolo uvedené, že čoskoro príde za ním polícia a má povedať polícii, že tieto peniaze dostal od jeho sesternice G. L., a že v žiadnom prípade nemá spomínať F. I. a všetko bude v poriadku. Na otázku obvinenej prítomnej pri jeho výsluchu uviedol, že chatová hlavička cez Viber mu ukazovala, že predmetnú správu zaslala osoba pod menom Alica, ktorú mal uloženú v mobilnom telefóne. Keď ho kontaktovala obv. B., bol v práci v budove BPMK Košice.

Následný deň predtým, než ho kontaktovala polícia, ho kontaktoval aj obv. I. N. A. C., kde len potvrdil to, čo mu predtým písala obv. B.. Následne po odchode polície ho opätovne kontaktoval obv. I. a opýtal sa ho, či potvrdil túto verziu polícii.

Na konkrétnu otázku obv. I., taktiež prítomného pri jeho výsluchu, že prečo až na hlavnom pojednávaní uviedol, že ho ovplyvňoval, odpovedal nasledovne: „Zabudol som na to, lebo najprv som uviedol na polícii iba A. B., a následne na súde uviedol F. I., pretože ich považuje ako keby za jednu osobu. Väčšinu času trávia spolu a na polícii, ani na súde sa ma k tomu nikto bližšie nepýtal, a preto som neuviedol tieto skutočnosti.“

Svedok potvrdil, že obaja obvinení použili skrytý chat, keď ho nakontaktovali. Dovtedy ani nevedel, že existuje nejaký skrytý chat cez Viber. Najprv bol prekvapený, že po prečítaní mu správa zmizla, ale potom mu obv. I. ozrejmil, ako to funguje s tým, že v tejto veci budú komunikovať cez skrytý chat. Svedok ďalej dodal, že mobilný telefón, ktorý v tom čase (v roku 2017) používal, daroval asi pred dvomi rokmi (t. j. v roku 2018) F. I..

Napokon aj na hlavnom pojednávaní v žalovanej trestnej veci obvinený potvrdil spáchanie oboch skutkov uvedených v obžalobnom návrhu, kde obsah jeho výpovede je podrobne rozpísaný v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Zhodnotiac vyššie uvedené výpovede svedka G. H. F. prokurátor konštatuje, že tento vypovedal ako svedok v trestnej veci vedenej na odbore kriminálnej polície Krajského riaditeľstva PZ v Košiciach pod sp. zn. KRP-129/2-VYS -KE-2017, na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Košice II vo veci obž. I. pod sp. zn. 2T 58/2019, aj ako svedok v žalovanej trestnej veci tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní konzistentne a vždy po zákonom poučení, okrem iného aj o zodpovednosti za uvedenie vedome nepravdivých údajov. Preto niet dôvodu spochybňovať pravdivosť jeho tvrdení. Taktiež

zastáva názor, že tento svedok pravdivo a logicky vysvetlil, prečo uviedol meno F. I. v súvislosti s jeho ovplyvňovaním až na hlavnom pojednávaní dňa 06.02.2020.

Z vyššie uvedených dôvodov niet žiadneho dôvodu spochybňovať pravdivosť tvrdení tohto svedka. Dokonca samotný súd v napadnutom rozsudku konštatoval, že svedok F. vypovedal v podstate logicky.

Vo vzťahu k možnému znaleckému skúmaniu predmetných mobilov uviedol, že toto skúmanie bolo z hľadiska značného časového odstupu od spáchania skutku, ako aj z technických dôvodov (vymazanie správ), nerealizovateľné.

Vyhodnotiac vyššie uvedené dôkazy má za to, že obžalovaní každý samostatne spáchali skutky uvedené v obžalobnom návrhu, ktoré je po právnej stránke potrebné právne kvalifikovať ako zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. c) Tr. zák.

Navrhol, aby súd II. stupňa z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na podklade takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval mestský súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o oslobodení obžalovaných, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. mestský súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal a zohľadnil všetky skutočnosti.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie mestského súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav a na právny rozbor a právny záver mestského súdu.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere mestského súdu o oslobodení obžalovaných spod obžaloby a keďže sa so závermi mestského súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje, pričom zvyrazňuje najmä nasledovné, reagujúc tak aj na námietky uvádzané v odvolaní prokurátora okresnej prokuratúry.

K dôkaznej situácii krajský súd uvádza, že obžalovaný F. I. popiera spáchanie žalovaného skutku. K veci uviedol, že so svedkom G. H. F. nikdy nevedol skrytý čer, iba bežný čer ohľadom pracovných vecí. Nerozumie, prečo svedok G. H. F. nevedol, že bol z jeho strany ovplyvňovaný počas celého vyšetrovania, ale až na pojednávaní konanom dňa 06.02.2020.

Taktiež obžalovaná A. B. popiera spáchanie žalovaného skutku, pričom k veci uviedla, že považuje výpoveď svedka G. H. F. za účelovú. So svedkom G. H. F. nikdy nekomunikovala žiadnym spôsobom, žiadne správy akéhokoľvek druhu a nemala na neho ani telefonický kontakt. Veci ohľadom prác na stavbe konzultovala s obžalovaným F. I.. V roku 2014-2015 šiel svedok G. H. F. kúpiť auto od obž. F. I., avšak sa dohodli, že peniaze mu svedok G. H. F. nevyplatí hneď, ale do týždňa. Prešiel mesiac a keď sa nič nedialo, z firemného mailu kontaktovala svedka G. H. F., že ak do určitého času nevyplatí dlžnú sumu, aby auto vrátil. O tomto vedel aj obžalovaný F. I.. Odtedy sú ich vzťahy narušené. Bola by preto

hlúposť a nelogické kontaktovať svedka G. H. F. po rokoch, aby jej pomohol s nejakou výpoveďou, keď ich vzťah je narušený resp. nijaký.

Je treba dať za pravdu mestskému súdu, že zo spáchania skutku obžalovaných usvedčovala jediná priama výpoveď a to svedka G. H. F., pričom tento svedok v podstate zhodne vypovedal aj v konaní vedenom na Mestskom súde Košice, sp. zn. 2T/58/2019, kde na hlavnom pojednávaní konanom dňa 06.02.2020 uviedol, že obž. F. I. ho kontaktoval predtým, ako ho kontaktovala polícia, aby uviedol, že peniaze dostal od sesternice obž. F. I. p. L., ktorú ani nevidel a obdobné veci. Svedok prvýkrát zaklamal, ale potom už vravel pravdu. K ovplyvňovaniu svedka došlo cez VIBER, kde sa správa vymaže po určitom čase.

Je potrebné však uviesť, že ovplyvňovanie svedka G. F. F. zo strany obžalovaných sa však nepodarilo jednoznačne preukázať, nakoľko zo strany orgánov činných v trestnom konaní nedošlo k zaisteniu mobilných telefónov ako obžalovaných, tak ani svedka G. F., kde by vykonaným znaleckým skúmaním bolo možné potvrdiť, alebo vyvrátiť spáchanie žalovaného skutku.

V danej veci existuje teda tvrdenie obžalovaných voči tvrdeniu svedka G. H. F..

Ak ma výpoveď svedka G. H. F. slúžiť ako jediný priamy dôkaz preukazujúci vinu obžalovaných bez ďalších podporných dôkazov, musí byť tento dôkazný prostriedok presvedčivý, jasný, vierohodný a zároveň nesie byť inými dôkazmi spochybniteľný.

V zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6Tz 10/2001, resp. aj rozhodnutia Ústavného súdu Českej republiky, sp. zn. III ÚS 224/2004 platí, že: ak nie je možné jednoznačne určiť, ktorá z alternatív skutkového stavu zodpovedá skutočnosti, je potrebné pri zachovaní zásady in dubio pro reo zvoliť alternatívu pre obžalovaného najpriaznivejšiu“.

Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2To 67/2006 zo dňa 17. mája 2008, obvinený nie je povinný dokazovať svoju nevinu, ale vina mu musí byť dokázaná, a to spôsobom nevzbudzujúcim žiadne pochybnosti, čomu však v danom prípade tak nebolo.

V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5To 17/2009 zo dňa 25. februára 2010, súd nemôže vyžadovať náležité zistenie skutkového stavu veci z domniek a hypotéz, čo aj s vysokým stupňom pravdepodobnosti, pokiaľ pripadá do úvahy aj iný priebeh skutkového deja.

Krajský súd teda konštatuje, že v prejednávanej veci boli vykonané všetky dostupné dôkazy, pričom po ich zhodnotení, nebolo spoľahlivo preukázané, či sa žalovaný skutok stal. V súvislosti s „dôkaznou núdzou“, aká sa vyskytla v posudzovanom prípade, krajský súd poukazuje aj na zásadu „in dubio pro reo“, teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného, vyplývajúcu z ust. § 2 ods. 4 Tr. por., použitie ktorej prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie. Mestský súd správne potom aplikoval ustanovenie § 285 písm. a) Tr. por., pretože z dokazovania vykonaného orgánmi činnými v trestnom konaní a súdom nemožno spoľahlivo (bez rozumných a dôvodných pochybností) uzavrieť, že sa stal žalovaný skutok, ktorí mali spáchať obžalovaní, preto mestský súd správne obžalovaných spod obžaloby oslobodil.

Podľa § 285 písm. a) Tr. por. súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Ako vyplýva z podaného odvolania prokurátorom okresnej prokuratúry, tento nenamieta rozsah, resp. neúplnosť vykonaných dôkazov, ale len správnosť ich vyhodnotenia mestským súdom.

Odvolacie argumenty prokurátora okresnej prokuratúry v konfrontácii so závermi mestského súdu neobstoja ako dostatočné na to, aby presvedčili krajský súd o nesprávnom či nezákonnom postupe mestského súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov a v súvislosti s tým vysloveným záverom mestského súdu, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní, a tak spochybnili konečné rozhodnutie mestského súdu o oslobodení obžalovaných spod obžaloby.

V zmysle ustálenej súdnej praxe - judikatúry Najvyššieho súdu SR, pokiaľ súd postupuje pri hodnotení vykonaných dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. hodnotí ich podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom zvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo i v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené skutkové zistenia, nemôže ani odvolací súd napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s inými do úvahy predchádzajúcimi závermi.

Na základe vyššie uvedeného, ako aj ostatných zistení mestského súdu, podrobne rozvedených v jeho rozhodnutí, je potom správny záver mestského súdu, že výsledkami vykonaného dokazovania nebolo jednoznačne a nepochybne dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní.

Krajský súd na záver pripomína, že vyslovenie viny nemôže byť postavené na základe podozrenia a domnienok. Dôvodné podozrenie je postačujúce na vznesenie obvinenia, ale už nie na uznanie viny súdom.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, že odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.